

En flok vestjyske Combifreaks

Skrevet af Jørn Møller i 2003

Historien tager for mit vedkommende sin begyndelse i vinteren 1978/79, hvor jeg for første gang skulle øve med bandet. En af mine venner - som arbejdede sammen med Bjarne, der havde luftet noget om at de manglede en trommeslager - formidlede kontakten, og en iskold vinterdag kørte jeg af sted mod Seem med min gamle Folkevogn fyldt med trommer. Øvelokalet var en uopvarmet gildesal - tidligere stald - i et lille bondehus, kaldet Skovhuset, nok fordi det ligger inde midt i en plantage. Vi fik stillet op og det gik egentligt ganske fint med musikken, så jeg kom med i bandet.

Vi øvede nogle måneder i Skovhuset, men det med opvarmningen var et stort problem. Vinteren 1978/79 var en rigtig isvinter med masser af frost og sne, så det var så koldt inde i øvelokalet at guitaristernes fingre var helt stive. Vi forsøgte med gasvarmere, men det forsløg ikke rigtigt. Ved én lejlighed fik vi dog varmet rummet op, nemlig nytårsaften. Vi havde aftalt at holde en kæmpe fest, så Bjarne og jeg brugte hele dagen inden på at skaffe gasvarmere og gasflasker. Vi havde også masser af øl, 10 kasser, og havde inviteret gud og hver mand.

Nytårsaften samledes vi i Skovhuset, men der kom tilsyneladende ikke andre end os selv, så vi blev enige om at tage ud på Carousellen i Ribe. Bjarne ville ikke køre spritkørsel (den gang havde man ellers et meget mere afslappet forhold til spiritus og biler end i dag), så for at slippe for at overtale sig selv hen ad aftenen, havde han - klogt nok - ikke hældt benzin på. Det vidste Flemming dog ikke noget om, så han snupede bilen - og kørte selvfølgelig tør! Men vi endte dog allesammen tilbage i Skovhuset, hvor der i løbet af aftenen havde været masser af mennesker - hvilket vi også kunne se på de billeder der var taget med vores kameraer, som vi havde glemt.

Vi begyndte så at øve i Bramming i et opmagasinerings-lager med dejlig varme og helt fin lyd. Vi ville gerne have en ekstra guitarist med i bandet - på dette tidspunkt var Åge ikke med - så vi prøvede med forskellige folk, og endte op med en fyr fra Tjæreborg, Niels Ole. Han var en dygtig musiker, men han passede ikke rigtigt ind i sjakket, så stille og roligt ebbede det hele ud - bandet blev opløst.

Nu kunne man jo tro at det endte her, men nej, efter en pause på et års tid, fik vi igen sat gang i bandet. Vi startede med at øve hos Bjarne, som nu boede i Gørding, og denne gang fik vi tingene til at virke lidt bedre. Vi blev også fuldtallige, idet Åge kom med igen. Efter nogle måneder, flyttede Bjarne så til Seem Mejeriby, hvor vi til at starte med øvede i smedens udstillingshal - igen uden varme og med grus på gulvet. Heldigvis fik vi efter et stykke tid et lille lokale - med varme - i en tilbygning til mejeriet. Vi fik da også nogle spillejobs, bl. a. til julebal i nabolandsbyen Høm.

COMBI-FREAKS

Til julebal i Høm i 1980

Billede taget i smedens maskinhal i 1980

Vi havde det virkelig sjovt i denne periode. Spontane fester opstod hyppigt, ligesom vi også flittigt arrangerede nogle. F. eks. havde vi planlagt at køre til Rømø for at besøge Flemmings fætter Poul Erik, som lå i telt der, men lige da vi skulle til at køre hjemmefra, fik vi at vide at han var taget hjem. Vi satte os ned og snakkede, og lige pludseligt var vi blevet enige om at tage til Ry på telttur.

Vi tog af sted med det samme(!) i min gamle Triumph Herald - en gammel møgspand som vi altid kørte i - og fandt en campingplads i Ry, hvor vi fik sat teltet op. Vi havde naturligvis taget rigeligt drikkevarer med, så vi blev ret hurtigt ganske berusede, og så tog vi i byen! Så vidt jeg ved, havde de andre det helt sjovt den aften - jeg måtte tidligt tilbage til teltet for at "hvile" mig. Næste morgen da vi vågnede sejlede det hele, idet det havde øsregnet hele natten, og desuden var der væltet en hel liter juice ned i fodenden af min sovepose. Bjarnes bukser lå udenfor, så han lånte et par af Flemming - kun 6-8 cm for korte. Vi gik op på toilettet for at vaske os, men vi havde jo ikke fået noget som helst andet end telt og sprut med på turen - hverken toiletgrej, håndklæder eller tandbørste, så det blev til lidt vand i hovedet og aftørring med toiletpapir. Men skidt - det var sjovt!

Den førømtalte Triumph - en Herald 1360 fra 1970 - var et kapitel for sig. Det var den mest elendige bil man kunne forestille sig, og så kørte den altid tør for benzin - hvilket man kun delvist kunne skyde skylden på bilen for; der var godt nok et lille hul i benzintanken, men føreren havde heller ikke ret mange penge!

Men mærkeligt nok, så kørte vi altid i den, selvom nogle af de andre havde bedre biler. Den havde dog en speciel fordel: Man kunne skrue taget af, og jeg glemmer aldrig dengang Flemming forsøgte at tænde en cigaret, stående bag ved forsædet imens vi kørte 80 km/t. Jeg tror at han tabte 6-8 cigaretter og sin halve pilsner inden han opgav. Den dag kørte vi for resten også tør...

Den meget-ømtalte Triumph Herald 1360

Nu var den tid jo også tiden hvor vi - eller i hvert fald nogle af os - traf vores koner, og den tiltagende familiedannelse var nok også årsagen til at bandet til sidst gik i opløsning, - denne gang for alvor. Men vi har holdt forbindelsen ved lige i de forløbne 20 år, og vi kan stadigvæk grine af de fjollerier vi lavede dengang.

Vi har fundet et par gamle indspilninger fra øvelokalet frem - bestemt ikke fejlfrie (vi er heldigvis blevet meget bedre til at spille med årene), men det er de eneste vi har . [Du kan høre dem her \(3,9Mb\)](#)

For ca. 3 år siden begyndte Bjarne, Flemming og Åge at spille en smule sammen for hyggens skyld. Frede havde ikke lyst til at være med, han var ikke så tændt på at spille orgel mere. De havde Åges søn Nicolaj med på trommer og en fyr som hedder Ivan med på harmonika. Det udviklede sig så lidt hen ad vejen, de tog afsked med Ivan - der var gået rock i det, og det passer ikke så godt med harmonika til det. Efterhånden gik det helt fint, og bandet leverede en gang fin rock til byfest i Høm i 2001 - hvor jeg lavede lyd. Men efterhånden var Nicolaj ved at være træt af at spille med "de gamle" - det var jo ikke lige frem hans musikstil, så i februar 2002 stoppede han i bandet og jeg kom med igen.

Dette var - i store træk - historien om Combifreaks indtil dato.